

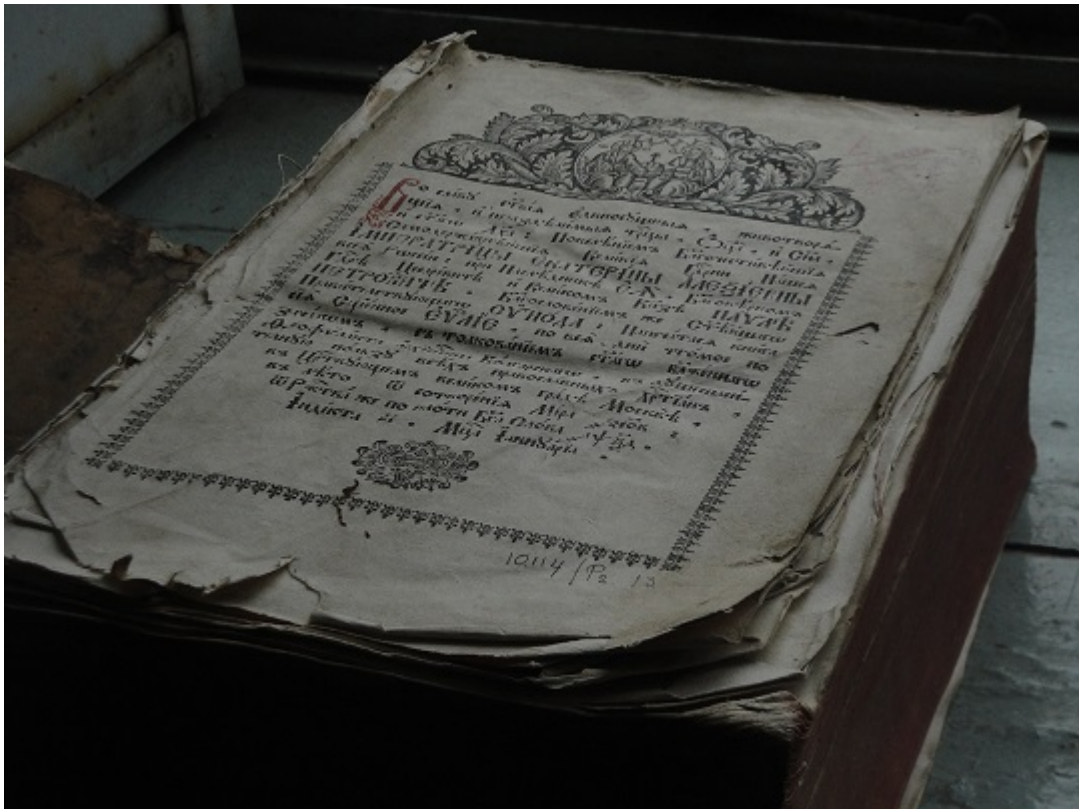
Η πνευματική παιδεία του Γένους (2ο Μέρος)

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Ο άνθρωπος σ' αυτό τον κόσμο πρέπει να έχει ως σκοπό της ζωής του μόνο τον ενάρετο βίο, να ζει τη δικαιοσύνη και την αγιότητα του Χριστού. Η ψυχή αγιάζεται και φωτίζεται, όταν ασκεί τον εαυτό της, το σώμα της, τις σκέψεις της, τα αισθήματά της και όλους της τους πόθους στις θείες εντολές. Ο καρπός αυτής της προσπάθειας είναι ζωή αιώνια. Η υποδούλωση και υποταγή του ανθρώπου στην αμαρτωλή ζωή οδηγεί στον πνευματικό θάνατο από τον οποίο δεν υπάρχει ανάσταση. Ο δρόμος της αγιότητας είναι η ομαλή κατάσταση της θεοειδούς ψυχής του ανθρώπου γι' αυτό ο Κύριός μας δίνοντάς μας εντολή, απαιτεί από εμάς «να γίνετε άγιοι, γιατί και εγώ είμαι άγιος» (Α΄ Πέτρ. 1, 16) και «αυτό είναι το θέλημα του Θεού, να γίνετε άγιοι» (Α΄ Θεσσ. 4, 3).

Όλο το ευαγγέλιο συνοψίζεται σε μία παραγγελία του Θεού σ' εμάς: «να γίνετε άγιοι, γιατί και εγώ είμαι άγιος». Είναι πολύ συγκλονιστικό το ότι ο υπερτέλειος Θεός της αγάπης καταδέχεται να εξισώνει τους ανθρώπους με την

θεοπρεπή του μεγαλοσύνη, να κάνει δηλαδή τους ανθρώπους όμοιούς του! Τότε και για τους ανθρώπους και για τον Θεό ισχύει το ίδιο ευαγγέλιο, με την ίδια χάρη, με την ίδια αλήθεια, με την ίδια δικαιοσύνη, με την ίδια ζωή, με την ίδια αγαθότητα: «γιατί και αυτός που αγιάζει και αυτοί που αγιάζονται έχουν τον ίδιο πατέρα»(Εβρ. 2, 11). Το ευαγγέλιο δεν είναι άλλο παρά η κλήση των ανθρώπων από το Θεό στον αγιασμό. Ο μέγας Απόστολος παρακινεί: «*όλη σας η συμπεριφορά να είναι άγια, όπως άγιος είναι κι ο Θεός που σας κάλεσε*»(Α΄ Πέτρ. 1, 15). «*Η επιδίωξη του αγιασμού*»(πρβλ.Εβρ. 12, 14) αποτελεί χρέος όλων μας, διότι «*χωρίς αυτόν κανείς δεν θα αντικρύσει τον Κύριο*»(Εβρ. 12, 14). Μόνον οι ευλογημένοι με την αιώνια αλήθεια είναι όντως φωτισμένοι, διότι «*η χάρις και η αλήθεια ήλθε σε μας διά του Ιησού Χριστού*»(Ιω. 1, 17). Χωρίς αυτόν και έξω απ' αυτόν δεν υπάρχει αλήθεια και ούτε μπορεί να υπάρχει διότι μόνος του είπε ότι «*εγώ είμαι η αλήθεια*»(Ιω. 14, 6). Εάν κάποιος δυσκολεύεται να το καταλάβει αυτό, είναι διότι πιέζεται από εμπαιθείς διαθέσεις και αμαρτίες. Αλλ' ας μην αποθαρρύνεται· ο λόγος του ευαγγελίου παρηγορεί ότι «*κάθε δημιούργημα που έκανε ο Θεός...εξαγιαάζεται με το λόγο του και με τη προσευχή*»(βλ. Α΄ Τιμ. 4, 4-5). Κάθε δημιούργημα, αλλά ποιό; Αυτό που πιστεύει στον Κύριο Ιησού Χριστό ως Σωτήρα και εφαρμόζει τον εισαγγελικό νόμο των χριστοφόρων πράξεων, της νηστείας, της αγρυπνίας και της προσευχής, τις οποίες η σύμφωνα με τον Θεό παιδεία προτρέπει. Η σωτηρία έγκειται στον αγιασμό του ανθρώπου, ο οποίος πραγματοποιείται με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, όσο και αν είναι μακροχρόνιος ή δύσκολος. Ο σκοπός της ζωής του ανθρώπου στη γη δεν είναι άλλος παρά η απόκτηση του Παναγίου Πνεύματος, το οποίο έχασε με την προγονική πτώση, και φόρεσε τους «*δερμάτινους χιτώνες*» δηλ. τη φθορά και το θάνατο, τους οποίους διαρκώς θέλει να αποβάλει. Ο αγιασμός φανερώνεται ως φωτισμός από το Άγιο Πνεύμα. Γι' αυτό η ημέρα της Πεντηκοστής, κατά την οποία το Πανάγιο Πνεύμα επιφοίτησε, ανέβλυσε τον θείο φωτισμό στους πρώτους μαθητές και πιστούς, από τότε δε μέσω της Εκκλησίας και των μυστηρίων της μεταδίδει συνεχώς στους πιστούς τον αγιασμό και το φωτισμό σε όλη την αλήθεια. Για τον πνευματοφόρο λοιπόν άνθρωπο όλα είναι φωτεινά και καθαρά, και η ζωή και ο θάνατος, η χαρά και η λύπη, και γενικά το νόημα όλων στην παρούσα και στην μέλλουσα ζωή. Αυτός διά του Πνεύματος του Αγίου βλέπει το σκοπό των πάντων και τα νοήματά τους, και κανείς δεν μπορεί να τον εξαπατήσει, διότι έχει πλέον νουν Χριστού.

Με το άγιο βάπτισμα και το χρίσμα ο άνθρωπος λαμβάνει από το Άγιο Πνεύμα τη ζύμη της αγιότητας, με την οποία πρέπει να ζυμωθεί όλη η ψυχή και το σώμα του με την άσκηση των ευαγγελικών αρετών. Με την θεία ευχαριστία το Πανάγιο σώμα του Κυρίου μας γίνεται πραγματικά και προσωπικά δικό μας. Με αυτό το μυστήριο παίρνουμε το σώμα και το αίμα του Κυρίου μας, δηλαδή την πληρότητα και τον αγιασμό των πάντων. Αυτή η αγιότητα φανερώνεται συνήθως

ως φως, από αυτή δε την αλήθεια ζει το ευαγγέλιο του Χριστού και στο δικό μας και στον αγγελικό κόσμο. Με την μεταμόρφωσή του ο Κύριος μάς πληροφόρησε για τη δική μας μεταμόρφωση και αγιότητα, φανέρωσε το φως το οποίο οι πιστοί θα έχουν ως ένδυμα και σύμφωνα με το λόγο του «τότε οι δίκαιοι θα λάμψουν σαν τον ήλιο στη βασιλεία του πατέρα τους»(Ματ. 13, 43).

[Συνεχίζεται]